

A. Jurisprudence commentée en Droit bancaire et financier

A. Becommentarieerde rechtspraak in Bank- en Financieel Recht

Jean-Pierre Buyle et/en Martine Delierneux

AVANT-PROPOS

Le droit des obligations et des contrats est au cœur de plusieurs décisions de jurisprudence que nous commentons¹.

La validité, la portée et l'opposabilité de plusieurs clauses conventionnelles sont examinées par plusieurs cours et tribunaux: la clause d'unicité de compte et sa pertinence en cas de faillite ou de concordat du client (décision n° 1), la convention de déroulement en matière de virement (décision n° 2), la clause de partage de responsabilités en cas d'usage abusif d'une carte de crédit (décision n° 4) ou les délais conventionnels de préavis et le taux d'intérêt appliqué en matière de dépassement de crédit (décision n° 5).

Les devoirs du banquier sont analysés et confrontés à plusieurs situations: le devoir d'information lors du déroutement de fonds d'un client (décision n° 2), le devoir d'information relatif aux différentes techniques de crédit offertes (décision n° 6) ou l'obligation de bonne foi en matière de garantie locative en cas de transfert de bail (décision n° 7). Certains tribunaux refusent par ailleurs de consacrer certaines obligations: le banquier n'a pas d'obligation de restructurer un crédit lorsque celui-ci était adapté aux besoins du crédit au moment de son octroi (décision n° 6), l'exigence d'une couverture des risques sur produits dérivés n'est plus obligatoire (décision n° 10).

VOORWOORD

Het verbintenissen- en contractenrecht maakt de kern uit van meerdere beslissingen in de rechtspraak die wij becommentariëren².

De geldigheid, de draagwijdte en de tegenwerpelijheid van meerdere conventionele clausules zijn door meerdere hoven en rechtbanken onderzocht: de clausule inzake eenheid van rekening en zijn pertinentie ingeval van faillissement of van gerechtelijk akkoord van de cliënt (beslissing n° 1), de afleidingsovereenkomst met betrekking tot de overschrijving (beslissing n° 2), de clausule van aansprakelijkheidsverdeling ingeval van misbruik van een kredietkaart (beslissing n° 4) of de conventionele opzeggingstermijnen en de interestvoet toegepast met betrekking tot het overschrijden van het krediet (beslissing n° 5).

De plichten van de bankier worden geanalyseerd en geconfronteerd met meerdere situaties: de informatieplicht bij afleiding van fondsen van een cliënt (beslissing n° 2), de informatieplicht met betrekking tot de verschillende aangeboden krediettechnieken (beslissing n° 6) of de plicht van goede trouw bij huurwaarborg ingeval van huuroverdracht (beslissing n° 7). Bepaalde rechtbanken weigeren echter bepaalde plichten te bekrachtigen: de bankier heeft niet de plicht om een krediet te herzien wanneer het aangepast was aan de noden van de kredietnemer op het ogenblik van zijn toekenning (beslissing n° 6), de vereiste van dekking van de risico's op afgeleide producten is niet meer verplicht (beslissing n° 10).

¹ Pour nos précédentes chroniques, cons. *R.D.C.* 1997/12, pp. 735-803; *R.D.C.* 1998/12, pp. 782-859; *R.D.C.* 1999/1, pp. 22-27; *R.D.C.* 1999/10, pp. 677-738; *R.D.C.* 2000/11, pp. 673-746; *R.D.C.* 2001/12, pp. 779-862; *R.D.C.* 2003/1, pp. 1 à 75; pour celles écrites par J.-P. BUYLE et X. THUNIS, cons. *R.D.C.* 1992/11, pp. 952-1016; *R.D.C.* 1993/11, pp. 978-1071; *R.D.C.* 1994/12, pp. 1057-1146; *R.D.C.* 1995/12, pp. 999-1068; *R.D.C.* 1996/12, pp. 1025-1120.

² Voor onze vorige kronieken, zie *T.B.H.* 1997/12, p. 735-803; *T.B.H.* 1998/12, p. 782-859; *T.B.H.* 1999/1, p. 22-27; *T.B.H.* 1999/10, p. 677-738; *T.B.H.* 2000/11, p. 673-746; *T.B.H.* 2001/12, p. 779-862; *T.B.H.* 2003/1, p. 75; voor deze geschreven door J.-P. BUYLE en X. THUNIS, zie *T.B.H.* 1992/11, p. 952-1016; *T.B.H.* 1993/11, p. 978-1071; *T.B.H.* 1994/12, p. 1057-1146; *T.B.H.* 1995/12, p. 999-1068; *T.B.H.* 1996/12, p. 1025-1120.